

Elofizetési árak: Egész évre 8 frt,
félévre 4 frt, negyedévre 2 frt. —
Egyes szám ára 16 kr. — Elofizet-
hetni a kiadóhivatalban Buda-
pesten, Kecskeméti-utca 6. sz. —
Megjelen minden vasárnap.

39. (1405.) szám.

BUDAPEST, 1885. SZEPTEMBER 27.

XXVIII. évfolyam.

UJ MÉLTÓSÁGOK.

XII. Ráth Károly.

Méltóságnak voltaképen nem új ő, mivel főpolgármesteri állása után is méltóságos volt már, hanem fejlődésnek egészen újat mutat.

Mert fejelni még kellett, mint a hogy a könyvkereskedők szokták az olyan könyvet megfejteni, a melyből az első kiadás hosszú idők óta hever már a nyakukon; új fedelet csinálnak hát hozzá, arra rányomatják, hogy: «második kiadás» és a könyv egy ideig megint forgalomba jön. Ráth Károly is idők óta méltóságos úr, de igen megszokták már, annyira, hogy épen semmi különös feltűnést se birt már kelteni, ha itt-ott megjelent: «ez Ráth főpolgármester», mondták közönnnyel az emberek, ezzel napirendre tértek felette.

Hát azért kellett a méltóságát a főrendi tagsággal megfejteni. Most aztán áhitattal mutogatja a belvárosi polgár a bekerülő józsefvárosinak: «Schaut's dén ön, a mi főpolgármesterünk, a ki főrendiházi taggá lett és most már méltóságos úr.»

A kineveztetéshez az «Üstökös» is szívesen gratulál, mivelhogy neki kedves embere az új méltóságos úr. Pompás, harsa-bajúszos alakját egyenesen nekünk praedestinálta a sors. Hányszor segített ki már bennünket, mikor nem tudtunk hirtelenében valami mulatságos figurát rajzoltatni! Akkor mindig ott volt szükségből a mi jó Ráthunk, csak a bajúszát kunkoritottuk hol jobbra, hol balra, hol előre, hol hátra: mindig szívesen mosolyogtak neki.

Reméljük, hogy ezután még többször lesz alkalmunk őt bajúszánál fogva elővezetni, mikor majd a főrendiházban segíti tolni a Tisza Kálmán szekerét.

Tehát a viszontlátásig!

Éljen sokáig mindnyájunk örömére és mulattatására.

KERESIK PETÓFIT...

Keresik Petófit. — Jól esik az ábránd, Hogy őt feltalálni valahol lehet. Nem bírjuk megszokni azt a gondolatot, Hogy a mi bálványunk végkép elveszett. Ha szót hallunk róla, feljegyezzük híven, Sietünk elhinni legendát, regét, Keressük Petófit az élők sorában, Halottak sírjában, — mindenfélekép.

Hányszor lehűté már szívünk a csalódás: Egy-egy jel, ha jött s tűnt szemeink előtt!... S megadtuk magunkat bús megnyugvásban, Elsirattuk végkép: soh'se látjuk őt. De csak újra s újra más nyomot kerestünk, Ápoltuk félve a haldokló reményt: Hogy vissza vívhatjuk őt az elmúlástól S diadallal hozzuk vissza őt közénk.

Hiába, hiába! Reménységünk minden Legkisebb sugára végkép megszakadt; S fogják most az ásót kétségbeesetten S keresik Petófit a sírhant alatt. Balgatag reménnyel lesik a csontok közt, Hogy a Petófié melyik is lehet? — Jaj, a legutolsó ábrándnak is vége Ha hiába nézték át a sírhelyet.

— Petófi nem él. De őt ne keressétek Azért mégse ott a halottak között; Nem is él, meg se halt — : csak a mi körünkből Jelenés-szerűen tova költözött. — Hejh! ha már kerestek, kerestétek másat, Egy másik Petófit, itt a lantolók Seregében. — Ah! csak az a baj, hogy ez a Keresés volna még nehezebb dolog.

D. G.

Az oláhok.

A mi irredentista oláhjainkat egymás után fogdossák össze. Minthogy ezek a fejöket arra használják fel, hogy a falnak menjenek vele, a logika azt hozná magával, hogy lábbal kellene őket felakasztani.

„Csöndes“.

Mindig azt hajtották, hogy a Balkán-szigeten minden csöndes.

Különben ezt most is el lehet mondani.

A Balkán-szigeten minden *csöndes*: mivelhogy így szokták azt mondani a házard-játékra.

Paprika Jancsi Kelet-Ruméliában.

Szimathy Sebestyén Ruméliában.

T. szerkesztő úr!

Egy teljes fél-század választ el bennünket a berlini konferenciától, — ha még negyvenöt évig várunk — s ime én itt vagyok Kelet-Ruméliában! Hanem mi ez! Egy egész század van hátunk megett a kremsiersi találkozás óta, ha azt ezelőtti száz esztendővel hozzák össze, s ime: tegnap én még Krem-sierben öblögettem számát a találkozási ebéd után és ma már Sópfiában köpöm ki az öblítő vizet,

várva, hogy mikor *ad* nekem *lázt* harczi levelek írásához az itteni események fejlődése. Hogy nem sokáig kell várni a láz adására, azt egészen biztosra veszem, mivel-hogy itt egészen bőkezűen bánnak a *lázadással*.

Ha a beszéd nem Sópfiá, — mint Arany János mondja, — akkor Sópfiá se pusztá beszéd ám, — mondom én, mert itt ugyan nem sokat beszélnek, hanem oda ütnek, a hol a bo(l)gár szaporodik; és mondja tovább Arany: «S ha áll a geográfia;» — de hogy is áll: hiszen épen annak a megváltoztatásán dolgoznak most olyan nagyon, s így néhai jó költőnk versét most *Sándoros sorokban* dolgozzák fel — bolgár és muszka kiadásban. (T. i. szerzi Sándor, a bolgár fejletlenelem s *nyomja* Sándor, a csár.)

Hja! ilyen gyorsan forog az idő kereke, de hát még milyen gyorsan a diplomaták *köpönyege*! Ma még Krem-sier, holnap a pasa sír, ma örök béke, holnap bukfczetzet vet a török s minden bége, ma nekem (Rumélia), holnap neked (Bosznia-Hercegovina.)

A viszontlátásig — Szerajevóban!

Szimathy Sebestyén.

Ujházi és Thonteller.

Hogy ki az az Ujházi Ede, azt mindenki tudja, a kit csak egyszer megnevettetett a nemzeti színházban.

Thonteller úr pedig —?

A szerb királyi pár ittléle alkalmával Ujházi a tolongó nép közé keveredett.

Tolták balról, tolták jobbról, de különösen hát mögül; nagyon természetes, ő meg az előtte valót toltá, a kinek sehogysem tetszett a dolog, mert meg-megmordult.

Ujházi szabadkozott, hogy ő nem hibás, hanem a háta mögött toladóok.

— Uram! — pattan fel az illető úri ember, midőn Ujházi útján ismét egy hevesebb lökés jótéteményeiben részesült. Én Thonteller Péter, árvaszéki ülhök vagyok.

— Édes barátom, — szólal meg szép csöndes hangon Ujházi, — lehet ön miattam Thonteller, Porcellanteller, vagy akár propeller, mind elhiszem, hanem hogy igazi *krakeller*, azt látom.

— *Itt a szöret, itt a szöret! ójjong a goj 's kape-czitál, hodj vedjem meg a termését. Minek vedjek én szölet, mikor itt van nekem a Duna?*

— *A hosszú napról is elmandhatjuk hod rövid, todnillik akkor, mikor a nad böjtölés után, jót vacsora-lonk.*

— *Lóvásárba a gójjal se jó bocsátkozni, hod ha a goj czigánj.*

— *Toll-kereskedés és toll-kereskedés khüzt van ed gewaltige khölömség: tonillik khölömség van a khüzt, a melljik van a dob-ótezában, és a khüzt, a melljik van a sornáloknál. A dob-ótezai kereskedü csak edszer ad el az üvé tholl és az végkép oda van, a sornál-beli elad az üvé thübször, és mégis mindig megmarad neki.*

— *Khülesönt a legszívesebben adj mindig ollejanak, a ki van ed döhös antiszemít.*

— *Bérlőnek lenni van ed zsidó nemzeti missziön, a mi kibizemosodik abbul, hod még a Jehorátul is bérel, mikor hosszú napon a zsinagógában az üllő hellijet mogának kibérel.*

— *Tisztelek és becsölök én ed birót is nadra, azért hod nem lehetett megvesztegetni, todnillik a Ponczius Pilátus richterlébent.*

Jókai Kassán.

Mihelyt egyet szól Apponyi, **Tisza** rögtön bele fú az ő szép szavú trombitájába.

TUDOMÁNY.

— Ex Cathedra. —

— Napoleon az elfoglalt vidék lakóinak rendeleteket, nemesi családokat adományozott.

— A király feje fölött egy golyó sült el.

— Ugy látom, hogy ez komplikáltabb dolog, mint a milyennek látszik.

— Egy eszéze fagyalt az ellankadt hölgyet melegen érintette.

— Álmos volt, mint a mák.

— Szép tehetséggel és vagyonnal volt megáldva.

— Oly erősen zuhogott a zápor, hogy még a tóban fürdő kacsák is megáztak.

— Erős csöngetés hangzott, s a báz ura minden szobából sietett ki.

A Kölnische Czajtung.

Ennek a czajtungnak mi még mindig **Pest** voltunk, nem **Budapest**, Ausztriában voltunk, nem Magyarországbán; legutóbb azonban lucidum intervalluma volt és azt írta: «Az egy uralkodó alatt egyesített Ausztria és Magyarország», — sőt elismeri, hogy Magyarország ma állami tekintetben meghaladja a mélyen szétzilált Ausztriát.

Ez már aztán a némettől nem közönséges, hanem kölni víz a mi malmunkra.

Diplomatiai terv.

Két kérdés foglalkoztatja Európát: a bolgárkérdés és a zsidókérdés; ha szavamat fogadják, mindkettő megoldható.

Telepítsék a zsidókat Kelet-Ruméliába és szent lesz a béke; mert mihielyt az Izrael fiai bevonulnak, Sándor rögtön esze nélkül kivonul.

Ki hogy csókoltatja meg a kezét?

A «nagysága» így.

A ténsasszony így.

Fazék János pesti háziúr felesége így.

A malom alatt.

— — Ej, csak be szépen tud az a *Jókai* Mór beszélni a mellett a Tisza-politika mellett. (No de rá is fér ám.) Kire? (Hát Tiszára is, meg Jókaira is; Tiszára, hogy valaki dicsérni is tudja, Jókaira meg, hogy ha a mameluk-politikát dicséri, olyan szépen tudjon szólni.)

— — De hát micsoda szükség van arra, hogy a hányszor szorul a *Tisza* kapczája, akkor mindig Jókainak kell kirukkulni? Nincs ott több okos ember. (Hm! ha volna a mameluk-pártban több okos ember is — akkor mindjárt nem volna ott egy okos ember sem.) Már micsoda bolond beszéd ez? (Mivelhogy mindjárt nem volna mameluk-párt.)

— — Hanem *Sándor*, a bolgár fejedelem ugyan csak jól csinálja a dolgát Kelet-Ruméliában. (Jól csinálja biz' ott *Sándor*, de nem *bolgár*, hanem a *muszka* fejedelem.)

— — A jogászok megint gyűléseznek. Ugyan micsoda sok mondanivalójuk van azoknak, hogy szüntelen konferenciáznak? (Keresik az igazságot.) Hm! Hiszen nem sokat kéne azt az igazságot keresni, mivelhogy megvan az, hanem mint *Czorda* Bódog uram áperzte megmondta: eldugták valahová. (No hát igaz, hogy akkor is hiába keresik.)

Jókai Kassán.

Tisztelt választóim!

Én ugyan magam se tudom, mért jöttem le önök közé, így hát ne csodálkozzanak, ha semmit se fogok mondani. De *beszélni* fogok, már csak azért is, hogy a velem jött gyorsíró tudománya kárba ne vesszen.

Ime hát néhány találós kérdés: mért nincs pénzünk? mért olesó a gabona? a kifli meg kicsiny?

Hát azért van ez mind így, mert Bécsben a reiksz-kriegszminiszter úgy akarja. Mi nem akarjuk; de ő akarja s az okosabb enged.

Minden nemzetnek van egy irredentája; e miatt veri magát költségbe. Ebből látható, hogy mi az irredenta? A mi költségbe kerül. Nekünk nincs irredentánk; mert Szalonikit csak nem mondhatjuk annak; annak az elfoglalására elég egy *katona-banda*. Emlékezzenek vissza Bosznia okkupálására.

Önöknek, tisztelt választóim, bizonyosan szívükön fekszik a «Nemzet» sora, — látok egy szalát diszelegni a kaszinó asztalán; gyomrukát meg bizonyosan megfekszik a «Nemzet» sorai. Ünnepiesen kijelentem, hogy a «Nemzet» nem chauvinista, hanem kálvinista; magam is az vagyok, pedig a legtöbben luteránusnak tudnak. Annyira nem vagyok chauvinista, hogy azt kérdem: mért nem tanítanak iskoláinkban a görög nyelv helyett egyet a hazai nyelvek közül? (Egy hang, a hallgatóságból: *A hébert!*) Ép mondani akartam.

Uraim! Mivel önök közt a mértékletes ellenzéknek csak *jahásza* van, de nyája nincsen, szólam fogok gróf Apponyi Albertről.

Apponyi lement délre tenyész-bikákat válogatni, én ide jöttem északra, hogy önöket lóvá tegyem. Apponyi alakít iparos, gentry, mágnás, parasztpártot, de *kormánypártot* csak mi tudunk. Ő sokféle fából farag, mi fából vaskarikát. Ki a különb legény?

Végül kövér békét ígérve — s az ígéret *szép szó*, ajánlom magamat.

AZ ÁRTATLAN.

— Hírek alakjában részben kinyírva a «Nemzet»-ből, részben előre megírva a «Nemzet» számára. —

— **Tisza Kálmán** miniszterelnök Ostendebe utazott.

— **Tisza Kálmán** miniszterelnök nem megy el Kremsierbe, a császárok találkozájára, mert úgy tudja, hogy ott neki semmi dolga.

— **Tisza Kálmán** azért nem ment Kremsierbe, mert ott a két császár semmiféle politikát nem fog csinálni, még beszélni se fognak effeléről; a két külügyminiszter is csak azért ment oda, hogy legyen ki a felségek pakktáskáját utánuk vigye.

— **Sándor** bolgárfejedelem csupa unatkozásból utazgatott a csehországi hadgyakorlatokra és abba a fürdőbe, a hol Giers orosz külügyminiszterrel találkozott. Tisza Kálmán nem is hederít az egész dologra, mert jól tudja, Sándor fejedelem beszélni sem tud.

— **Kremsierben** egyáltalán semmiről sem beszéltek. Mindössze annyiból állt a diskurszus: Jó napot!

— **Sándor** bolgár fejedelem elfoglalta Kelet-Ruméliát. — Tisza Kálmán szörnyen csodálkozik ezen. Kálnoky segít neki.

— **Sándor** bolgár fejedelem fellépése úgy a bécsi, mint a berlini és szt.-pétervári udvaroknál roppant feltűnést kelt. Sehoh tudják elképzelni, hogy hol vette az a Sándor a bátorságát? A szenzáció annál nagyobb, mert Tisza Kálmán nem is álmódott ilyenről, nem az, hogy már előre tudott volna felőle valamit.

— **Tisza Kálmán** azt a táviratot kapta, hogy készüljön, mert Boszniát annekaltják. Tisza csak összecsapta a két kezét és felkiáltott: Lehetetlen.

— **Az annexio** bevégzett tény. Tisza Kálmán mai napig se tud róla semmit.

A hadsereg számára, Bosznia számára újabb milliók kívántatnak. Ezeket megszavazni hazafiúi szent kötelesség.

A MAGYAR NYELV ÚJ SZÓTÁRA.

<i>Karczolat</i>	= párbaj.
<i>Sovány</i>	= Lóth felesége
<i>Farkas</i>	= turnür.
<i>Hitvány</i>	= lelkész.
<i>Bálvány</i>	= bállátogató.
<i>Árverés</i>	= czipész mestersége.
<i>Kontár</i>	= zsidó ekklézsia.
<i>Felület</i>	= karzat.
<i>Hasonszenv</i>	= kólika.
<i>Bödülés</i>	= muri.
<i>Nyomorult</i>	= pisze.
<i>Rémület</i>	= turnür.
<i>Illékony</i>	= pénztárnok.
<i>Dombormű</i>	= vattabáj.
<i>Oltár</i>	= fecskendő.
<i>Határos</i>	= fél tuczat eszmadia.
<i>Örült</i>	= pihenő bakter.
<i>Billentyű</i>	= sandolin.
<i>Vesztőhely</i>	= köztvágóhíd.
<i>Szerzet</i>	= keresmény.
<i>Nehézkóros</i>	= súlydobáló.
<i>Ragály</i>	= szurok.

Kospallagi Bulesu végzett földesúr slágerei.

— Ha a dobolás muzsika, akkor a licitáció a legkeservebb hattü-dal.

— Hej, ha a dzsentrinek elejitől fogva annyi lett volna az esze, mint a vagyona.

— Nem az a baj, ha a g-vallért egy ló veti le, hanem az, ha négy.

— Zsidó földesúr elliczitáltatása olyan lehetetlen, hogy annak a vagyonát én tudnám megvásárolni.

— Hivatalt kapni, nem volna olyan nagy mesterség, csak azt tudná az ember, hogy mihez ért.

— Mondd meg nekem, hogy ki-micsodás a hiteleződ, s én megmondom, hogy hány évig élsz még?

— Addig jár a dzsentri a zsidóhoz, míg — lehet.

Helyes logika.

— Mamácska! úgy-e, hogy mióta a nevelőbe járok, azóta egészen jól viselem magamat?

— Igen, kedves leányom.

— Hát akkor miért tartod még mindig elzárva a befőtteket?

ÁCSÉR Pista bácsi vadász-élményeiből.

Összeakadtunk a minapában Csutora Gábrissal, az én kedves jó czimborámmal, vadásztársammal.

Az a mániája, hogy engemet szeretne mindenáron lefőzni a vadász-tudományával meg az igazi vadászhoz illő ánzágo-lásokkal.

Elkezdí hát:

— Tudod-e kedves Pista czimbora, hogy

én mostanában özönével lövöm a sok vadat?

— Aztán ugyan hol? Hiszen olyan kevés mostanában a vad.

— Hja, bizony minálunk meglehetősen fogyatékosan vagyunk vele, — felelt ő. — mert én már mindent kilőttem.

Csak félrehúztam a bajuszom erre a nagy dicsekvésre: — mondok: hadd folytassa, erre még nem szólok.

— Hát aztán úgy tettem, hogy átjárok a te megyébe, a te területre. No van is szüretem. Minden vad tíz lépésre bevár, úgy megszokta már, hogy te nem tudsz ártani nekik.

No, mondok magamban, ez már elég: — azzal megpróbáltam neki válaszolni:

— Hát biz' az meglehet, édes Gábris czimbora, hogy én miattam sok a vad, s te abból szépecskén tarisznyára szedegetsz egynéhányat. De a te területeden is van ám, legalább hogy egy nyul van, azt biztosan tudom.

— Ugyan honnan?

— Nálam volt a minap egy nagy kéréssel. Úgy történt, hogy a mint a határhoz érek, látom, hogy egy vén nyúl megszontyolodva közeledik felém. Ugyan mit akar ez? mondom, hogy épen felém tart, a helyett, hogy elszaladna. Hát látom, hogy egészen hozzám jön, ott térdre esik, a két első lábát összeteszi, mintha imádkozni akarna, aztán megszólal nyúl-nyelven: Hatalmas Gácsér urunk! Légy irántam irgalmas, kegyelmes. Itt lakom, a szomszéd megyében, a Csutora Gábris úr vadászterületén. Arra kérlek: fogd a te híres puskád és lőjj engemet agyon, mert nem bírom tovább ezt a zaklatott életet. Húsz esztendeje már, hogy itt lakom: azóta Csutora Gábris úr mindennap rám talál és rám dupláz és soha még a fülem hegyét se bírja eltalálni. Én már a sok durrogástól nyavalyatorós vagyok: kérlek, vess véget szánalmas életemnek, mert attól tartok, hogy ez örökös piff-puff közt mathuzsálemi kort érek el.

— — Csutora Gábris azóta halálos haragot tart velem.

Fazék János ő naccsága bőfőgései az iparoskörben.

Pétör! egy fotólt, mer mingyán megpukkadok az mérgelődés miján.

Megalakult a reform-párt az belvárosban Vártam, hogy majd csak kapok benne valami tisztességet, mert hogyha csak tekintéll kő hozzá, hát az van nálam dosztig: mer kinek van különb hasa az belvárosban, mint neköm? No hát! — Meg osztán a mi a legfőbb: református is vagyok: hát

csak van jussom hozzá, hogy az reform-pártban valami legyök.

A KASZÁRNYÁBÓL.

FŐH. ZSERZSABEK. Infanterist Dobos! Mondd meg nekem te marrha, hogy miért köteles a baka a tiszturaknak szalutálással megadni a tiszteletet?

INF. DOBOS. Jelentöm átossan: hogy dunkliba ne tőgyék.

AZ EGYENSÚLY.

Jókai Mór Kassa városában,
Poéta volt megint igazában,
Tisza dolgát elpoétizálta,
Hogy csak úgy állt tőle hajunk szála.

Boldogok mi! — ezenképen szóla
Nagy poétánk ajkain a nóta;
Mert se búzánk, se a borunk nem kell,
Csak örülhet hát a magyar ember.

Furcsa jó ez: ha a buza nem kell,
Csak örülhet a jó magyar ember;
A búzáját megeszi kenyérben,
S ha ez bántja, bort iszik rá! — Éljen!

Kimarattam. Pedig választottak annyi elnököt, al-elnököt és jeddzőt, hogy ha jól felgondolom: egyszerű párt-tagnak csak egymagam marattam vóna, ha a pártban megmarattam vóna. De kiléptem: ahol engöm még csak egy kis alelnökséggel se tudnak megtisztítani: ott tisztölöm én az pártot.

Megyök és alakítok magam egy pártot az Zrinyikávéházban. Truczczára az reform-pártnak megtétem magamot elnöknek és Pártos Bélát jeddzőnek: ez lősz az igazi párt, mert Pártos. Ha csak Pártoskodni kő: majd fogunk mink.

Pétör, még két fotólt, mer úr az úr, ha nem elnök is a reform-pártban.

Zatraczeni Zatróczy Vitályos levele a szerkesztőhöz.

Tekintedezs Redactorom uram!

No, hogy *Jokai* Moricz tekintedezs képviselő-tarsam Kassan igen jól beszült, annak legfűb bizonysga az, hogy azirt mig elensigei izz ütet megdicsirték. Ott van *Timko* Józsi, kassai szilső baloldali zujsagi. Az nemcsag, hogy *Jokait* meghalgot, hanem elment a tiszte-

letyire rendezet banketre is, izz otanad *Jokait* szíp toasztban felköszöntöt. Hat ez mar vívmány. Különösen teczsute nagyon az a risze *Jokai* beszígyinek, a melyben aszond, hogy magyar ifjusagot görög nyelv helyette kelene tanítányi tótul, oroszul izz olájul. (Hogy tot, orosz izz oláj ficzkokat izz kelene tanítányi magyarul, aszt ugy izz hiába monta volna — gondolta magaban.) Ezekirt dicsírte had meg ütet *Timko*. Eszt ki izz kurtoltünk annak mogya szerint «Nemzet»-ben izz «Lloyd»-ban. Hanem «Üstökös»-ben izz batorkodok ere migizs valamit megjegyezni, aval kezdve, hogy *timko* danacs et toasta ferentes.

Ma jutya nekem eszembe franya generalis *Bem* esete. Tunyilik eczer Erdili hadjaratban egy magyar tüzir czilba vette az orosz fővezirt. Oda siet *Bem*, kiüti az agyu-kanoczot a tüzir kezibül izz aztat mond neki: Vigyaz tüzir, le ne lüdd nekem azt a muszka vezirt, mert ha ez meghal, akor maj küldenek nekünk ide olyat, aki irti a hadi mesterséget izz csuffá tesz benünköt». Hat aszt kipzelek, hogy ez a franya *Timko* izz így szolt a kassai baloldaliakhoz: «Vigyazatok, ne bantsatok *Jokait*, vivatozzunk neki, mer ha ki találunk itt raja, hogy bizony csag nagy boloncsagokat monta: majd küd rank Tisza olyan embert gyüvő valasztasokra, hogy megin megbuktat benünköt.

Nincs van igazam?

Maratam

hivezs hive

Zatraczeni Zatróczy Vitályozs.

A népszínházban egy új tenorista mutatta be magát a «Koldus diák»-ban.

Nem *Vas* János ö, de *Fa* Jankó.

*

A hangja nincs bizony vasbul,
Mivel énekel ő hasbul.

*

Annál különb volt *Németh* József, mint *Ollendorff*.

Ő aztán igazán olyan német, a kire a rosszakarója se mondhatja el, hogy «mégis hamis a német.»

K. K.

Tutyimutyi logikája.

— Furcsa! azt kérdi tőlem a *Buksi Gyuri* cimborám, hogy: «hát te hiába házasodtál meg? még mindig dolgoz van a nadrág-gombok felvarrásával?» — Mintha bizony az embernek, mihelyt megházasodik, már soha le nem szakadna a nadrága gombja.

KOLDUS DIÁK.

AZÉRT...

Azért, hogy te nem szeretsz már,
Azért mindig rád gondolok.
Szemmel, szóval kíséretlek,
Tudom minden lépted-nyomod.

Tudom, hogy te kinevelsz, ha
Új szeretőd beszél veled,
S hogy engemet hogy rászédtel:
Tudom mindig elmeséled.

Hanem egyet nem tudok, ha
Mindjárt présbe is csavarznak:
Hogy a te csúf gúnyjaidézt
Örüljek, vagy biszlakodjak?

Rikótyi Matyi.

Zwiebeleszfy Aranka egyleti dáma levele Knofelblüh Rozinához.

SchéR Rozinchen!

Ha kihűlt volnék, most todnék edj gyönyörö, bóbánatosch poemot írni, arra a nóta: hod: mólik a njár.

Mólik, mólik: és mi azért mégse már sokáig a kiállítási khorzón mólatunk.

Khorzó! millejen melancholisch ed szó! És mégis az enyém Móricz, a hányszor így felsóhajtok, sinál edj elkámpicszerodott száj és mand: «Wie haiszt? khorzó? mit érdekel engem a khorzó? engem érdekel a khors, a mellik van a bhürzén.

Gatt! ha ez a Móricz edj Göthének vadj edj Victor Hugonak tonált volna szöletni, ez éhen halt volna meg! Igazán, engemet csakh az vigasztal, hodj született szerencsére ez a Móricz edj ostoba bothának.

A bothaságának küszönhetem, hodj most, mikor az az erdéli közmvéledési edjesület kér a zsidóktól is odokozást, az én Móriczom aszt mand: nem adok. Örölkö nek, mert ha adna, akkor az én toalettem sinlené meg és miben mennék a legközelebbi nő-edjlet közgyölésére?

Khölömben az Idée arra, hodj ne adjon semmit, az én zseniál gandalatom; azt mandtam neki: «Móricz, akarsz te edj ollejan tekintélejes ór lenni, mint edj gój pöspök?» — «Igen.» mand ü. — «Nü, hát akkor ird rá a couvertre, akit köldött az erdéli közmvéledési edjlet, hod: retour, akkor leszel te épen a herr kollég a rozsnjó pöspöktől.

Vadjok én edj geistreich asszon?
Pá!

A tied

Aranka,
Edle fün Ziewbeleszfy.

Zöldségpiacz.

— Szórl szóra kinyírva a «Bars»-ból. —

— *Ondrejkovits János*, Szt.-Benedek város érdemdús plébánosa a következő pohárköszöntőben fejezte ki kegyeletes érzületét a bérnalási ünnep után adott kedélyes lakoma alkalmával: — «Minden korban ünnep volt a nap, melyen az apostolok utódai a hívők sorai közé léptek, hogy azokat a szent egély áldásaiban részesítsék. Midőn az egyházhatalom teljével körül szírványozott és a közszeretet zománczával diszített egyháznagy a Gejza fejedelem építette, husszíták és vulkán dulta, de a nemes esztergomi Főkáptalan pazar költség áldozata gót-idomszerűleg átalakította e szt.-benedeki domegházban felbibi-rodni kegyeskedék: hódolatunk zászlóját kigöngyölni, szívünk talaján felállított hálaczeretünk diadalszobrát leleplezni ellenállhatlanul jogosítottunk e fénynapon! Eljött az epedve várt nagy Pap, hogy a gyöngö népcsemeteket Sz.-Lélek erejével hitviadokokká fölkenvén, e kor mételeyezte korszellemnek igaz hitmozzanatot adjon! eljőve, hogy Isteni ige apostoli hirdetésével a felvilágosodás csillárát a népek keblében meggyujtsa, — eljőve, hogy Hunniánkat aláaknázó páholyok pokolgépeit a Szent-Lélek varázstüzevel hamuvá alakítván, hazánk ingó sarkkövét apostoli áldása pánczéljával megszilárdítsa! Ily magasztos ünnephősnek e korszakot képező napon, kegyeletünk színaranyát annál nagyobb joggal lelkesítettünk bemutatni, mivelhogy a tanodák, templomok s más jótékony intézetek fölségélyésére nyitva tartja bőkezűségének csaknem philadelphiai műarlatát! Jeles tetteinek láncolatából több diszboglárt kilehetne emelni, de a nagy Pap érdemmeredékn gyöngö szónoklatunk gözsilója szétrobbanásnak indula már! Dicszáradekul hálaköszönet s törhetlen hűségünk üdviltinkóján hivatattunk fölrebegni, miszerint: koronás királyunk

aranykupját, hazánk védőfokát, bibornok érsekünk tettekben tündöklő helynökét, Tekintetes Bars megye gyűrűjének gyémánt-csatját, lelkipásztorkodó Clerus órszell-mét, Boldizár József püspök urat Ó méltóságát a Szent-Lélek Ur Isten hétszerű aján-dekát engedje mielöb saját meggyében kiosztani s addig is, azontúl is egészsége zöldlombjai között sokáig éltesse! Éljen!»

SZERKESZTŐI SUBROSA.

Vári Kolozs. Levél ment, Hanem hol az új méltóság arczképe — **K—cs Zs—nd.** (Kssa.) Megpróbáljuk — **Üti Bunkó.** Jelesek! ön felülmulja önmagát. Jöjjön a folytatás mentől előbb. — **Cs—i K—n.** (Bpst.) Nem tehetjük meg, hogy önt «igen-igen lekötelezzük», mivelhogy versét ki nem adhatjuk. Hanem ha majd jobbat küld, akkor szívesen teljesítjük kérelmét s akkor nem ön lesz lekötelezve, hanem mi. — **D—ki L—s.** (Bpst.) Talán. Egyh. marjában semmi kilátás rá. **Több kéziratról** jövőre.

Az „Üstökös“ a közönséghez.

Új program a földön, új csillag az égen,
Ez az Andromédában, az Temesmegyében.
Eltévedhetsz köztük; jer, szívesen hivlak:
Legjobb kalauz a jó «Üstökös»-csillag.

Magyar Kakas.

Az «Üstökös»-re az új évnegyed alkalmából előfizetést nyitunk; előfizetési ára:

október—decemberre 2 frt.

Az előfizetések egyszerűen így czimzendők: «Üstökös» — **Budapest.**

Az «Üstökös» kiadóhivatala.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: **Szabó Endre.**

(Szállása: József-körút 48. sz.)

I-ső cs. és kir. kizár. szabad. ujonan javított
Ruganyos sérvkötők

Fontos a szenvedőknek.

Fontos a szenvedőknek.

sérvvédővel.

A legújabb találmány az amerikai, ujonnan javított ruganyos sérvkötő Politzertől; ez rugók nélkül van, tisztán ruggyantából művészen szerkesztve s az a célja, hogy még a legdűlőbb sérveket is lehető legrövidebb idő alatt egyenletes fekvésbe hozza s úgy nappal a legerőseztőbb munkánál vagy a sokat járkálásnál, mint szintén éjjel alvaskörben is használhatatik, a nélkül, hogy a sérvsajban szenvedő hivatásában legkevésbé is volna akadályoztatva. Felette nagy haszon, hogy az még éjjel is a testen maradhat, mivel hogy a szenvedő testrésze kiváltképen jótékony kellemes nyomást gyakorol s a legtöbb esetben még a sérv biztos gyógyulását is eszközli. A legtöbb orvosi tekintély által elismervé, megvizsgálva s a legjobbnak találva: professor Kovács a sebészeti kórda alelnöke, dr. Gross Lajos magy. kir. egészségügyi tanácsos, dr. Öllök Ignác kir. törvényszéki orvos által.

Alólírott egyszersmind nagy raktárt is tart angol és francia acél-sérvkötőkből, — függesztő készülékeket (suspensorium) gumiból, szövötteket, mint szintén szarvasbőrből. A szarvasbőr és gummi suspensoriumok célja, hogy a tágulást megakadályozzák.

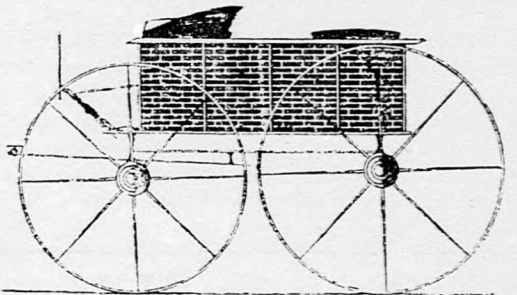
Méhfecskendők, légpárnák, ágybetétek, periodtáskák, préservatívumok, gummiharisnyák és mindennemű gummi-árucikkék. Sérvkötőknél kérem megjelölni: jobb, bal vagy kettős-e, mint szintén a test bőségét is. Megrendeléseket utánvétel mellett elfogad

POLITZER MÓR

cs. és kir. szab. sérvkötő-készítő Budapesten, Doák-Ferenc-utca.

Árak : urak, hölgyek és gyermekek számára, egyoldalúnak dbja 6—10 frt, a kettősnek dbja 10—16 frt, gyermekeknek felével olcsóbb.

Ugyanitt kapható a legjobb amerikai sérvkenőcs. Egy tégely ára 3 frt 50 kr.

Új szerkezetű ruganyos kocsik,

melyek játéka és tartóssága az eddig használatba lévőket jóval fölülmulja, öt évi jótállás mellett 250 frtért és feljebb kaphatók a föltaláló

KOROMPAY ALAJOS

kocsi gyártónál.

2344

Budapest, kerepesi-ut 34. szám.

A kocsik megpróbálhatók.

HIRDETÉSEK

az «Üstökös» részére felvételnek kiadóhivatalunkban

BUDAPESTEN
kecskeméti utca 6. sz. a'att.

Elvesztett és elnyergült
férfierő

Tehetetlenség

Biztos segély! A cs. kir. szab. carbon nemi szervi zuhanynyal bárki is minden **utóhajoktól menten** gyógyíthatja biztosan s állandóan gyakran már 2 nap alatt még ott is, ahol már semmi sem használ, még az évek óta tartó tehetetlenséget is kellemes, külsőleges észrevétlen gyógymóddal. A legelőbbl kelő professorok és orvosi szaklapok, a legmelegebb orvosi ajánlatok s a gyökeresen kigyógyítottak **ezerekre menő** köszönetiratai, minden érdekel nélkül ajánlják a szenvedőknek a carbonzuhanay azonnali megrendelését, mely állandó sikert biztosít. Teljesen felszerelve s 10 tanárnak, minők : **Dr. Nothnagel tanár, Dr. Vogl tanár, Dr. Wertheim tanár stb.** használati utasítással **5 frt 80 kr.** Titoktartás melletti megküldés, és a csomagolás a tartalmat és eredetét nem árulják el. A cs. k. szab. carbon-zuhanay főraktára, **Buxbaum J. R. urnál. Bécs, II., Ferdinandstrasse 25.** 2416

Budapesti
KIALLITÁSI SORSJEGYEK á **1 frt**

4000
 nyeremény

Főnyeremény
 készpénzben csak **1%** levonással

100.000 ft

továbbá **20.000 frt** **10.000 frt** értékben

11 sorsjegy **10 frt**

Kiállítási sorsjáték-kezelősége Budapest, Andrassy-út 43.

Mint valamely kegyencz, a ki mindenütt hódít, majd minden családnál, szegénynél s gazdagnál egyaránt otthonos a Brandt R. gyógyszerész svájci labdaeca, mely különösen kellemes, biztos s ártalmatlan hatása által máj- és epebajokban, aranyeres bántalmakban stb. minden egyéb házi szert a használatból kiszorított. Minden valódi dobozon (a gyógyszerárakban 70 kr. kapható) czégyjegyül: egy fehér kereszt vörös mezőben s Brandt R. névalírása látható.

Az Ország-Világ

előfizetési ára:

Egész évre 10 ft, félévre 5 ft, negyedévre 2.50 ft, 1 óra 90 kr.

Az «Egyetértés»-sel együtt:

Egész évre 28 ft, félévre 14 ft, negyedévre 7 ft, 1 óra 2.50 ft.

Kiadóhivatal:

PALLAS irodalmi és nyomdai részvénytársaság
Budapest, kecskeméti-utca 6. sz.

A LEGJOBB BORSZIVATTYÚK.

Borszivattyukat, sör-, spiritusz- és kőolaj-szivattyukat, kender- és gummi-szivattyú és fecskendő-tömlőket, hollandi csavarköteleket, hordó-esapokat, lopókat stb. szállít a legolesőbban és kitünő minőségben

MUNKI.

gép-gyári raktára

Bécs, III., Reiserstrasse 31. és 36.

Megjelent! — Második kiadás!

TEMÉRDEKÉPEL SZAZANNYI ÉLŐCZEL
ÁRA FLIG 50 KRACZÁR

BUDAPEST
Az „ÜSTÖKÖS” kiadása

Kapható minden könyvkereskedésben és szivartőzsdében.